

1764. Myśli o mądrych uwagach. 1.

M Y S Ł I

O MĄDRYCH UWAGACH,

*Naganiających niezawodny sposób, utrzymania
Seymow, y Liberi Veto.*

R. P. 1764.

Pochwaliła, á Naszym y potomnym wiekom, do naśladowania podała starożytność, przydatny wynalazek, Mądrych Uwag, roztrząsających pisania, świeżo na świat wyszłe, á błędy y omyłki w nich postrzeżone, roztropnie, rozśladnie, y skromnie, naganiających. Pifarze tych Uwag, ná cel rozumu brać zwykli, szczerą, istotną, y niewątpliwą Prawdę. Zmierzając zaś, do tego celu, nigdy go nie chybiają, kiedy pierwey, obojętności objaśniwszy, zawitości rozwiązawszy, á samą treść rzeczy wyłuszczywszy, czyсты y iasny Zdania swego wyrok, przed oczy czytających przekładaią.

Zdarzyło szczęście, ten szacowny y znakomity honor, Pifarzowi Myśli, o niezawodnym utrzymaniu Seymow, y *Liberi Veto*: że pióro Autora, słynącego Cnotą, Doskonałością, y powszechnym zasłużonych pochwał okrzykiem, uczciło pomienione Myśli, Mądrymi uwagami. Kiedy zaś z upragnieniem, y niby z łakomą chciwością, żądał Pifarz Myśli, znaleźć w Mądrych tych Uwagach, błędy swoje, ktorých, skąpy wymiar darow rozumu, spodziewać mu się kazał, aliści: podobno za przeszkodą tępości pojęcia swego, doyrzec y doczytać się nie mógł, istotnych, á sumnienie Jego wewnątrznie obwiniających, wad y omyłek, w Myślach swoich.

A

Nim

Nim przydzie Pifarzowi Myśli, usprawiedliwić się, y oczyścić, z wad ná siebie włożonych, z tym się naypierwiew oświadcza, że uznaje Autora Uwag, za Nauczyciela Polski, y swego. Ze ani pomysłi, przez cień nawet podobieństwa, o naymnieyszey umie, Mądrości, y wypracowanej z potem, czoła reputacyi, tego Wielkiego ze wszelkich miar Człowieka. Ze jeśli sprzeciwi mu się niejako, przez różnicę z Zdaniem Jego, musi te poniewolne kroki uczynić, idąc za powodem sumnienia, y miłości Oyczyzny. Ze mógł się omylić, ale omyłki Jego, rozumowi niedokonałemu, a nie feru prawemu, przyznane być powinny. Ze na ostatek, granic y obrebów skromności, w odpisaniu nigdy nie przestąpi.

Wprzod, niżeli Pifarz Myśli, obzerniey y iasniey dowiedzie, że nie zasłużył, ná nagane mniemanych błędów, od Autora Uwag sobie przypisanych, wzywa ná świadectwo, oczy czytających, że się w Myślach Jego, nie znajdują, te błędy, ktore Godny Mądrych Uwag Autor, twierdzi być położone, w Myślach pomienionych. W Paragrafie drugim, wyraża Autor Uwag, że w Projekcie Myśli, *Całe Dobro, y szczęście Polski, polega szczegulnie, na Przyjędże iednego Posta.* W Paragrafie Czwartym, wkłada ná Pifarza Myśli, Wielki ten Autor Uwag, że w Projekcie Jego, *Dana jest iednemu złemu lub dobremu, wolność obalenia w szyskich Materji Seymowych.* W Pagrafie piątym, twierdzi Godny Mądrych Uwag Autor że Pifarz Myśli, *poddaie Prawa w Izbie Poselskiej postanowione, LIBERO RUMPO, iednego Senatora.* Te zarzuty, są wyrażone, w Mądrym Dziele, Autora Uwag, Pifarzowi Myśli od niegoż przyślany. Jeśli zaś w Projekcie Pifarza Myśli, nikt nie znajdzie, ani słow, ani Zdań, tak opacznych, o których się ani śniło, Pifarzowi Myśli, toć nagana zdań pomienionych, ściagać się do niego nie może. Owfzem, kiedy każdy doczyta się w Myślach, że Pifarz ich, podae sposób niezawodny, aby całe szczęście Rzeczypospo-

czypospolitey ná Seymach, nie tylko przez iednego Senatora, lub Posła, ále ani przez kilkunastu, ani nawet przez kilkudziesiąt, zniszczone być nie mogło, kiedy tenże Pifarz Myśli, podaie sposob, żeby obalenie wżysłkich Materyi Seymowych, nigdy choćby też kilkudziesiąt Posłow, wykonać nie mogło; kiedy, ani słow tych: *LIBERUM RUMPO*, ktore na dobrą Polszczyznę przełożone, wolne zerwanie Seymow znaczą; nikt nie znajdzie, w Projekcie Pifarza Myśli; toć znać Pifarz Uwąg, komu innemu, á nie Pifarzowi Myśli, y na inny Projekt, á nie na Projekt Jego odpisuię.

A że, z iedney strony Myśli, z drugiey strony Uwagi, pod sąd Czytelnika poddane, zdaia się potrzebować nieiakiego objaśnienia, przeto, za nieuchronną powinność, przeczytał u siebie Pifarz tych Myśli, naprzod, pierwsze o niezawodnym utrzymaniu Seymow, y *Liberi Veto*, Myśli swoje, w krotkich słowach, zebrać y zainknać; potym, Mądre Uwagi nad Myśłami swemi, iak nayzwieżlejš; naywierniej, y nayporządniej wyraziwższy, z przyśtoyną skromnością y uszanowaniem, ná nie odpisac.

Myśli o niezawodnym utrzymaniu Seymow, y *Liberi Veto*, to w sobie zawieraią: áby wżysłkie Seymowe Propozycye y Materye, były w Izbie Poselskiej, *per Pluralitatem* expedyowane. Aby po kaźdey *per Pluralitatem* expedyowanej Propozycyi, Marszałek Poselski, trzy razy głošno pytał się, czyli kto z Posłow, *non opponit Liberum Veto, contra Pluralitatem*, áby *in casu non oppositionis Liberi Veto*, zaraz w Izbie Poselskiej, napisał Marszałek *decisionem Pluralitatis*, *in Forma Projektu do Konstytucyi*, y áby ten Projekt publicznie podpisał, w Izbie Poselskiej. Aby po podpisaniu tego Projektu, *per Pluralitatem* expedyowanego, á przez opozycyą nienaganionego, iuż żaden Posel, wzruszyć go nie mógł. Aby *in Casu Oppositionis Liberi Veto*, przeciwko ktoremukolwiek Projektowi, choć też przez iednego Posła, zaraz y na teyże Sessyi, Posel *Opponens*, przysiágl publicznie,

przed Marszałkiem, że nie z żadnego prywatnego intereffu, *opponit Liberum Veto*, ale iſzczegulnie dla tego, że ieſt *Conviſtus in Conſcientia*, iż ta decyzya *Pluralitatis* ieſt Oyczyźnie ſzkodliwa. Aby po takiej wykonaney przyſiędze, upadała zaraz decyzya *Pluralitatis*, bez powſtania ná Seymie, aby każdy Poſeł, raz tylko, a na iednę tylko Propozycyą, mógł *opponere Liberum Veto*. Aby *Opponens*, miał taką iak inſi Poſłowie *Activitatem, & Paſſivitatem*, we wſzystkich Materyach, procz tylko, ſzczegulney powtorney oppozycyi, którą iuż *iterare* nie może. Aby w Izbie Senatorskiej, po przeczytaniu każdego Projektu, wolno było, iuż nie żadnemu Poſłowi, ale każdemu Senatorowi, *opponere Liberum Veto Juratum*, takim ſpofobem y z takim skutkiem, iak Poſłowi, a to także raz tylko ieden, aby każdy Projekt, który był w Izbie Poſelskiej podpisywany, a w Senacie *oppositione jurata* od żadnego Senatorsa niepaganiony, zaraz był od Marszałka Poſelskiego, y od Deputatow do Konſtytucyi podpisywany: aby iuż nie mógł być od nikogo wzruſzony, aby każdy Poſeł y Senator *Opponens*, po oppozycyi, znajdował ſię ná wſzystkich Seſſyach, Izby ſwoiey, *ſub privatione in perpetuum, Activæ & Paſſivæ vocis, excepta ſola Legalitate Infirmittatis, juramento ná Seymie comprobanda*, aby ieſliby ſię kiedykolwiek, Senator lub Poſeł który pokazał *corruptus*, był ſądzony ná Seymie, *Proceſſem Perduellionis*, y karany *pœnis Perduellionis*. Aby Senator czy Poſeł *Opponens*, nie mógł być o korrupcyą pozwany, tylko przez Delatora, y to takiego, któryby był Senatorem, lub Poſlem, ná którymkolwiek, choć iuż przeſzłym Seymic.

Y ta ieſt, prawie wſzyſtka treść y Zebranie Myſli, o niezawodnym utrzymaniu Seymow, y *Liberi veto*. Piſarz pomienionych Myſli, tego ieſt rozumienia, że ſpofobem od niego podanym, Seymy nigdy rozchodzićby ſię nie mogły, bo mu ſię zdaie nie podobna, aby na kilkadzieſiat, a czasem y na więcey Projektow do Konſtytucyi, *ex deciſionibus Pluralitatis*

ralitatis wynikających, znaleźć się mogło w Senacie, y w Izbie Pofelskiej, kilkudziesiąt Krzywoprzyśięzcow, którzyby iefzcze, przez cały Sejm, na wszystkich Sessyach, oczyma świciłi, y którzyby się przez tego, nie wzdrygali, boiaźni *pœnarum Perduellionis*. Pifarz pomienionych Myśli, iest także mocno u siebie upewniony, że sposobem od niego podanym, ubezpiecza się Oyczyzna, iż żadną miarą, nic szkodliwego Rzeczypospolitey, nie może wnieść, w Konstytucye, bo mu się zdaie, rzecz nigdy niepodobna, aby się nie znalazł między stem, á czafem kilką set Posłow, y Senatorow, ani ieden kochający Syn Oyczyzny, któryby przeciwko szkodzie Rzeczypospolitey, nie *opponował Liberum Veto juratum*. Ta iest cała sprawa, Pifarza Myśli, o niezawodnym utrzymaniu Seymow, y *Liberi Veto*.

Idźmy teraz, do mądrych zarzutow, Autora Uwag, ná zburzenie y zniszczenie Myśli, dowcipnie natężonych. Pifze Wielki ten Autor, w Paragrafie drugim, że przyięgi u nas spowzedniały, że ná nich słaby fundament zakłada, Pifarz Myśli: przytacza pomieniony Autor, przykłady Trybunałow, twierdzi y to, że ludzie bezsumnienni, rwać się do przyięgi zwykli. Zważmy teraz y roztrząśmy moc tego naywalmnieyszego y naypierwszego zarzutu. Doprasza się Pifarz Myśli, u Mądrego Uwag Autora, niech go nauczyc, iezeli nie iest, powszechna wszystkich Narodow zgoda, że przyięga iest nayściśleyszim y naywarownieyszim obowiązkiem, wszystkich Urzędnikow Publicznych, czyli to Radzających, czyli to Sądzących? Niech mi pokaże Godny ten Autor, iezeli rozum ludzki, wynalazł do tych czas iaki ściśleyszzy obowiązek, ná Urzędnikow Publicznych, ktorych pierwszy krok y wstęp, do Urzędu, zaczyna się od przyięgi. Prosi iefzcze Pifarz Myśli, Godnego Uwag Autora, iak ot. to wierdzi, w Paragrafie drugim, że Pifarz Myśli

Myśli cały grunt swoy kładzie, wspiera, y kończy, naprzy-
sędze Posła, á za nic że to poczytał Autor Uwag, postrach
pœnæ Perduellionis? á cyfraż to iest, y jednym niczym, wstyd
fromotny Krzywoprzysięzcy, w świceniu oczyma na wszy-
stkich Seymu Sessyach, zawieraiący się. Ale miñny to
wszystko, niechay Autor Uwag, raczy odpowiedzieć Pifa-
rzowi Myśli, ná iedną tylko przyczynę, nie odbitną y nie-
przelamaną; coby proszę zykał, y coby mu dowiodł, Au-
tor Uwag, gdyby mu Pifarz Myśli, ná to pozwolił, że Po-
seł lub Senator może podług Jego Zdania, krzywoprzysięc,
gdyby mu ieszcze y ná to pozwolił, że trzech, czterech,
dziesięciu, nawet dwudziestu Opponentow Krzywoprzysięz-
cow, znaleźćby się mogło (co iest nigdy nie podobna) coż-
by to wszystko dowodziło, przeciwko Myślom? nic cale;
Bo náostatek, choćby upadło dwadzieścia decyzyi *Plurali-
tatis*, toby się ieszcze utrzymało drugie dwadzieścia y wię-
cey, y Seymby na nich stanął, wszakże wiele iest Seymow,
w których iest więcej, niżli czterdzieści Konfityncyi, Ko-
ronnych y Litewskich. Nic tedy cale ten Zarzut nie do-
wodzi, przeciwko Pifarzowi Myśli.

Powtarza, y nie raz powtarzać będzie, Pifarz Myśli,
że nigdy przenigdy, nic a nic cale, Wielki Autor Uwag,
przeciwko Myślom nie dowiedzie, áni nawet zarzuci, po-
ki nie pokaże iawnie, albo przynajmniey pozornie, błąd y
omyłkę Pifarza Myśli, w tych dwóch Propozycyach, które
są całym fundamentem, y całą istotą Myśli Jego. Pierwsza
Propozycya iest ta: że *in Systemate* Pifarza Myśli, Seym za-
dną miarą rozeyść się nie może, bo rzecz nigdy nie iest po-
dobna, żeby się znaleźć mogło tyle Krzywoprzysięzcow,
pœnam Perduellionis nie boiących się, y fromoty świcenia o-
czyma, przez cały Seym niewzdrygaiących się, ile będzie
Materyi Seymowych *per Pluralitatem* decydowanych. Dru-
ga Propozycya Pifarza Myśli iest ta, że *in Systemate* Jego,
żadną

żadną miarą nic szkodliwego, Oyczyźnie wnieść na Seymie między Konfytueye Koronne nie może, bo rzecz iest nigdy nie podobna, á żeby między stem, á czafemj między dwoma set Poslow, y Senatorow, nie znalazł się, á ni jeden kochający Oyczyznę, ktoryby przeciwko rzeczy Oyczyźnie szkodliwey, nie opponował *Liberum Veto Juratum*. Tych dwoch Propozycyi, poki łamać y zbiać nie zacznie Godny Autor Uwag, nic a nic cale nie rzecze, przeciwko Pifarzowi Myśli.

Drugi Zarzut, Godnego Mądrych Uwag Autora, także w Paragrafie drugim wyrażony, iest ten : że *Conscientia erronea*, Posła lub Senators, mogłaby Go do przyśięgi, *contra decisionem Pluralitatis* przyprowadzić. Ale czy można co więcey wnieść z tego Zarzutu, tylko to, że iedna Propozycya upaśćby mogła, a iednak Seym koniecznie stanąćby musiał. Procz tego zważmy, co to iest *Conscientia erronea*: iest to bład Zdania, pochodzący z niedoskonałego pojęcia rzeczy, o ktorey się Zdanie daie. Pomyślmy proszę, czy iest rzecz podobna, áby uslyszawszy sto Poslow o iedney rzeczy, w Mowach swoich pod czas kryskowania się, Zdanie swoje dających, ta rzecz tak iawnie y iasnie nie pokazała się, żeby iey nie pojął, choć też przytępy rozum.

Trzecia Przyczyna, Mądrego Uwag Autora, na obalenie *Sistematis*, Pifarza Myśli, w trzecim Paragrafie przywieziona, iest iakaś mniemana, y do istoty nie podobna hańba, inszych Poslow y Senatorow, gdyby przyśięgł *Opponens*, że iemu sumnienie dyktuie, iż ich decyzya *ex Pluralitate* wypadła, byłaby Oyczyźnie szkodliwa. Wielkość y bystrość, natężonego w dziele swoim rozumau, Mądrego Uwag Autora, znać sprawiła małe barzo przepomnienie, że dopiero wzmiankował, *Conscientiam erroneam*, y przekupione krzywoprzyśięstwo *Opponenta*, toć to samo, oczyścić z hańby powinno, *decisionem Pluralitatis*. Prosi ieszcze Pifarz Myśli

śli, áby Godny Uwag Autor, przypomnieć sobie raczył, że kiedy ná Generała lub Prowincyała, *Vota* daią Zakonnicy, przysięga z nich każdy, że *Digniozem* obierać będzie. Kiedy zaś iedni iednemu, dajudy drugiemu, inni trzeciemu, *Votum* dadzą, czy idzież ztąd, wzaiemna ich hańba y fromota, że ieden przysięgł, iż Piotr jest *dignior*, drugi że Paweł *dignior*, trzeci że Jędrzey *dignior*. Pewnie ztąd nie idzie, y wnośić się nie może, niczyia hańba, bo każdy podług swego sumnienia, *Votum* daiąc, cudzego sumnienia choć też przeciwnego w Zdaniu, nie hańbi, áni nagania. Toż się dzieie y w Senacie, y we wszystkich Sądach przysięgłych; nawet w Polskim Prawie, *Sententia retractata*, *Judicem non infamat*, bo choć Trybunał uzna, że Ziemski czy Grodzki przysięgły Sędzia, niedoskonale y nie dobrze osądził, iednak, że to za powodem sumnienia uczynił, przeto przysięgi nie złamał, y hańbie, áni nieślawie podpadać nie może.

Czwarty Zarzut, słynącego Mądrością Autora Uwag, przeciwko Myślom, o niezawodnym utrzymaniu Seymow. y *Liberi Veto*, w Paragrafie Czwartym uczyniony; Jest nagana, pozwoloney mocy iednemu Posłowi, áby wielu Posłów decyzyą niszczył, ále ta nagana, gdyby była sprawiedliwa, ściągalaaby się ná Prawo Koronne, y ná święte Przodków naszych Ustawy, nie raz powtorzone, naybardziej zaś ná Wyroki, Stanow Rzeczypospolitey, R. P. 1696. ná karcie 836. w słowach barzo mocnych wyrażone, a *Liberum Veto*, nazywaiące Prawem Kardynalnym, ná którym wszystkie swobody, y Prawa polegają. Przepraszá Pisarz Myśli Godnego Uwag Autora, że nie umi odpowiedzieć, ná Zarzut Prawo naganiaiący, bo się nauczył, że *nemo Sapientior Lege*, y Prawo same za siebie dostatecznie odpowiada. Do tego, *in Sistema* Pisarza Myśli, *Liberum Veto*, poty tylko jest dopuszczone, poki przeszkodzić doysciú Seymu, żadną miarą

miarą nie może, na zepfowanie zaś Seymu, nie ma zostawioney sobie mocy.

Piąty Zarzut, Autora Mądrych Uwag, przeciwko Pifarzowi Myśli, w Paragrafie Piątym wyrażony iest ten: że Senatorowie nie mają władzy y mocy, opponować *Liberum Veto*. Ale kiedy sam pomieniony Autor, y Konstytucyą Koronną, y przykładem Brezy, Woiewody Poznańskiego, y wielą racyami, ten swoy zarzut zbiia, toć iest rzecz oczywista, że szczegulnie dla chwalebne go zwiększenia, y rozciągleyszey obfzerności, Mądrych Uwag swoich, przytoczył ten Zarzut, dla tego Pifarz Myśli, nie waży się swoich przyczyn, przeciwko temu Zarzutowi przydawać, boby zgafły y cieniem iednym były, przy racyach tak Wielkiego Człeka.

Szołty Zarzut, Godnego Autora Uwag, w Paragrafie szóstym wyrażony, iest ten: że sąd ná Krzywoprzyśięcę Opponenta, nigdyby nie mógł być w skutku, bo trudna rzecz iest, dowieść Korrupcyą. Na ten dowcipny Zarzut, odpowiedaią iednoustnie, wślych Narodow Prawa y zwyczaie, które postanowiły Sąd y karę, ná takie zbrodnie, y ná inne ieszcze tajemnieysze, y skrytsze, które się iednak częstokroć, odkrywać, wyiawiać, y karać zwykły, takie zaś ná Seymie Krzywoprzyśięstwo, pobudziłoby skutecznie, bardzo wielu Synow Oyczyznę kochaiących, do szperania w naydrobnieyszych okolicznościach, Krzywoprzyśięstwa, y dociekania iakiemi sposobami, ta zbrodnia Oyczyznę gubiąca, wykonana była.

Siodmy Zarzut, Autora Mądrych Uwag, w Paragrafie Siodym wyrażony, iest ten: że może być pięciu lub sześciu, przepłaconych Krzywoprzyśięcow, ktorzy naypotrzebnieysze zniszczą Materye, á choć Seym doydzie, to z niego pożytku nie będzie. Prosi naprzod Pifarz Myśli, Godnego Uwag Autora, żeby go nauczył iesli to rzecz podobna,

B

dobna,

dobna, aby nie było tylko sześć przydatnych Ojczyźnie Maceryi, wieleż to czytany Seymow, w których jest po kilkadziesiąt Konstytucyi, a pewnie nie bez potrzeby, weszły między Prawa Ojczyste: prosi jeszcze Pifarz Myśli, Mądrego Uwag Autora, żeby sobie raczył przypomnieć, co napisał w Godnym nieśmiertelności Dziele, Xiążki swoiey, o skutecznym Rad sposobie, niech raczy pamiętać, z jaką trudnością, z jakim potem czoła ledwie wyszukano, iednego Posła, do zerwania Seymu, na którym August Wtóry umarł, a ten Poseł, ani był przyśięgły, ani się bał *Panas Perduellionis*, ani się wzdrygał świcenia oczami, na wszystkich Sessjach Seymu, a teraz Autor Mądrych Uwag, szczęściu Posłow tak strasznemi wstrętami, zgubą Dufzy, Zycia, y Honoru grożącemi, od zbrodni nieodrażonych, podobne być sędzi wynalezienie. Prosi jeszcze Pifarz Myśli, Godnego Uwag Autora, żeby go nauczył, czy nie może Poseł *Opponens*, choć też Krzywoprzysięzca, kilka Niedziel na Seymie zasiadadający, uczynić w Grodzie *Recessum, ab Oppositione jurata, Liberi Veto*, y złożyć to na *erroneam Conscientiam*, ile ieżeli z taką ostrożnością, wziął korrupcyą, że tylko iedna Osoba, o tym wiedziała, y żadną miarą *convincere* go nie może. Ten *recessus*, lubo powszechnym y ogólnym Prawem jest pozwolony, ale by go można, przez osobną Konstytucyą utwierdzić, a ta sama Konstytucya, y iey ogłoszenie, sprawiłoby niepodobieństwo korrupcyi, bo ktożby ją dawał, wiedząc, że *per Recessum*, może być zgładzona Oppozycya, y że dane pieniądze przepaść mogą.

Osma Przyczyna, od Godnego Uwag Autora, na znieszczenie Myśli o niezawodnym utrzymaniu Seymow, y *Liberi Veto*, barzo gruntownie, y doskonałey nad inne wszystkie wynaleziona, jest ta, żeby kilka Materyi, uprzywileiować Prawem pozwalającym na te Materye, *Liberum Veto juratum*. Dzięki Pifarz Myśli, temu Wielkiemu Autorowi Uwag, że
w kilku

w kilku Materyach , przyſtaie ná Projekt iego, á proſi z unizonoſcią, áby y we wſzytkich Materyach, raczył pozwolić ná zbawienne Oyczyźnie tego ſpofobu zażycie. Tego zaś ieſt rozumienia, Piſarz Myſli, że trzy ábo cztery Materye, a *Pluralitate* excypowane, y *Libera Oppoſitione* uprzywileiowane, ná bardzo ſłabym wſpierałyby ſię fundamencie, bo coż łatwieyſzego, iak Prawo im ſłużące, znieſć *per Pluralitatem, & Legem Lege abrogare.*

Dziwiątý Zarzut, Mądrego Uwag Autora, w Paragrafie dziewiątym, przeciwko Piſarzowi Myſli, ná żart dowcipny, y dla Mądrey zabawki uczyniony, ieſt ten, że *Pluralitas decisionis, & unius Oppoſitio*, nie mogą zgodzić ſię z ſobą. Winſzuję z ſerca, Godnemu Uwag Autorowi, tak wesoły y grzecznie ſwywolney Myſli, bo niepodobna, áby to za iſtotny Zarzut mógł u ſiebie poczytać, Wielki ten, y w Duchownych y w Swieckich Naukach Człowiek; bo któż nie wie, że *duæ Propoſitiones Contradiçtorix* ſą te, które *involvunt Eſſe, & non Eſſe, de Uno eodemque Subjecto, & uno eodemque Inſtanti.* Coż tu proſzę do tey definiicyi ieſt podobnego, w tym żeſto Poſlow decyduie, iż Propozycya ieſt Oyezyźnie zbawienna, á ieden Poſeł *opponit Liberum Veto*, twierdząc, że nie ieſt Oyczyźnie zbawienna, nic więcey ztąd nie idzie, tylko że ta Propozycya w ſzczegulności ſwey upada.

Kończąc Piſarz Myſli, te raptowe, kilkogodzinne, á w wielkich zatrudnieniach z lekka wypracowane, błahe odpisanie ſwoie, ná Mądre Uwagi Godnego Autora, to ieſzcze w proſtocie ſerca wyraża, że tego ieſt rozumienia, iż nigdy Narod Polſki y Litewſki, nie pozwoli, ná zniesienie do ſzczętu, *Liberi Veto*, áni ná *Pluralitatem abſolutam, & non circumſcriptam.* Wiara, Wolność, Prawa Oyczyſte, & *quæ domi cara, quæ foris honeſta*, nigdy tego nie dopuſzczą. Lubo zaś Piſarz Myſli, pilnie tego przestrzegał, áżeby by-

naymniey sobie nie uraził, nieofzacowanego serca, Mędrogo Uwag Autora, o ktorego Łaskę y Przyiaźń, dozgońnie starać się, mocne y nieporuszone uczynił postanowienie, jednak ieśliby przez nieostrożność, w czym pobiłdził, naśladaue w przeproszeniu Horaciusza

Veniam petimusque, damusque vicissim.

XVIII. 2. 685

F

XVII 2. 685